

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS DOMBOG

HØJESTERETS DOM
afsagt torsdag den 3. december 2015

Sag 136/2015

(2. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

TI

(advokat Kåre Pihlmann, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Københavns Byret den 2. oktober 2013 og af Østre Landsrets 23. afdeling den 22. januar 2015.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Jytte Scharling, Jon Stokholm, Michael Reklings, Lars Hjortnæs og Kurt Rasmussen.

Påstande

Dommen er anket af TI der har påstået frifindelse for konfiskation af ejendommen subsidiært at der konfiskeres et beløb på op til 3,1 mio. kr. i friværdien i ejendommen.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse af landsrettens dom, subsidiært at ejendommen konfiskeres i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, eller § 76 a, stk. 1, og mere subsidiært at der hos TI konfiskeres 3,1 mio. kr., herunder således at der sker konfiskation af indtil 3,1 mio. kr. i friværdien i ejendommen, jf. straffelovens § 75, stk. 1.

Procesbevillingsnævnet har den 15. juni 2015 meddelt tilladelse til anke af landsrettens dom, således at tilladelsen omfatter spørgsmålet om konfiskation af den faste ejendom.

Anbringender

T1 har anført navnlig, at der ikke med hjemmel i straffelovens § 75, stk. 1, kan ske konfiskation af ejendommen vej, idet ejendommen ikke kan betragtes som udbyttet ved en strafbar handling. Ejendommen er købt for 3,4 mio. kr., og T1 er alene dømt for hæleri med hensyn til 3,1 mio. kr. Ejendommen er således ikke udelukkende erhvervet for udbyttet ved en strafbar handling.

T1 har afholdt alle udgifter på ejendommen siden erhvervelsen i 2011, herunder en række forbedringsudgifter i form af elinstallationer, haveanlæg og blikkenslagerarbejde, som må antages at have forøget ejendommens værdi. Endvidere må ejendommen antages at være omfattet af den generelle værdistigning på boligmarkedet, hvorfor ejendommens værdi på tidspunktet for landsrettens dom væsentligt oversteg 3,1 mio. kr.

Der kan heller ikke ske konfiskation af ejendommen med hjemmel i straffelovens § 76 a, stk. 1, idet betingelserne herfor ikke er opfyldt.

Subsidiært kan der højst konfiskeres værdier svarende til det modtagne udbytte på 3,1 mio. kr.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at ejendommen er købt for beløb, som i al væsentlighed stammer fra strafbare forhold, idet T1 er dømt for hæleri af særlig grov beskaffenhed med hensyn til 3,1 mio. kr. Ejendommen er således umiddelbart trådt i stedet for det oprindelige udbytte og bør konfiskeres som udbyttet ved en strafbar handling, jf. straffelovens § 75, stk. 1, subsidiært § 75, stk. 2, eller § 76 a, stk. 1.

Mere subsidiært bør der i hvert fald konfiskeres 3,1 mio. kr. som udbytte fra hæleri, herunder således at der konfiskeres indtil 3,1 mio. kr. i friværdien i ejendommen, jf. straffelovens § 75, stk. 1.

Supplerende sagsfremstilling

T1 har for Højesteret fremlagt en opgørelse af 4. november 2015 fra statsautoriseret revisor X16. Opgørelsen er udarbejdet på grundlag af oplysninger givet af T1, og det fremgår heraf, at der i perioden fra den 1. april 2011 til den 23. oktober 2015 er afholdt faste udgifter til el, varme, forsikring, ejendomsskatter mv.

for ca. 257.000 kr., og at der i samme periode er afholdt udgifter til istandsættelser og forbedringer på ejendommen på ca. 943.000 kr.

Retsgrundlaget

Straffelovens § 75, stk. 1, lyder således:

”§ 75. Udbyttet ved en strafbar handling eller et hertil svarende beløb kan helt eller delvis konfiskeres. Savnes der fornødent grundlag for at fastslå beløbets størrelse, kan der konfiskeres et beløb, som skønnes at svare til det indvundne udbytte.”

Bestemmelsen er udformet i overensstemmelse med Straffelovrådets udkast i betænkning nr. 355/1964 om konfiskation, og i bemærkningerne til lovforslaget (Folketingstidende 1964-65, tillæg A, sp. 949-968) er der henvist til Straffelovrådets bemærkninger til betænkningens lovudkast.

I betænkning nr. 355/1964 hedder det (s. 20-24) bl.a.:

”Til § 77.

...

B. Nærmere om de forskellige typer af konfiskationsobjekter.

1. Udbytte.

Ved udtrykket ”udbyttet” i udkastets § 77, stk. 1, [lovens § 75] sigtes til det oprindelige udbytte, d.v.s. de genstande, herunder penge, der er indvundet umiddelbart ved det strafbare forhold. Som nævnt vil der imidlertid sjældent i straffesager foreligge spørgsmål om konfiskation af dette oprindelige udbytte. I nogle tilfælde har det ikke på noget tidspunkt kunnet konkretiseres (overskud ved ulovlig forretningsvirksomhed), i andre tilfælde er det omsat på det tidspunkt, da straffesagen rejses. Den praktisk relevante del af bestemmelsen i § 77, stk. 1, er således reglen om konfiskation af et til udbyttet svarende beløb.

Bestemmelsen angår alene konfiskation af *erhvervet* udbytte; der foreslås ikke tilvejebragt hjemmel for - som efter den tidligere prislovgivning - at konfiskere *tilsigtet* udbytte.

løvrigt indebærer den nærmere fastlæggelse af begrebet udbytte (eller et dertil svarende beløb) flere vanskelige problemer, hvoraf nogle skal omtales i det følgende.

...”

Straffelovens § 76 a, stk. 1, 2, 4 og 5, er sålydende:

”§ 76 a. Der kan foretages hel eller delvis konfiskation af formuegoder, der tilhører en person, som findes skyldig i en strafbar handling, når

- 1) handlingen er af en sådan karakter, at den kan give betydeligt udbytte, og
- 2) den efter loven kan straffes med fængsel i 6 år eller derover eller er en overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer.

Stk. 2. Under betingelser som nævnt i stk. 1 kan der foretages hel eller delvis konfiskation af formuegoder, som den pågældendes ægtefælle eller samlever har erhvervet, medmindre

- 1) formuegodet er erhvervet mere end 5 år før den strafbare handling, som danner grundlag for konfiskation efter stk. 1, eller
- 2) ægteskabet eller samlivsforholdet ikke bestod på tidspunktet for erhvervelsen.

...

Stk. 4. Konfiskation efter stk. 1-3 kan ikke ske, hvis den pågældende sandsynliggør, at et formuegode er erhvervet på lovlig måde eller for lovligt erhvervede midler.

Stk. 5. I stedet for konfiskation af bestemte formuegoder efter stk. 1-3 kan der konfiskeres et beløb svarende til deres værdi eller en del heraf.”

Bestemmelsen blev oprindeligt indsat ved lov nr. 411 af 10. juni 1997, og af bemærkningerne til lovforslaget (Folketingstidende 1996-97, tillæg A, lovforslag nr. L 98, s. 2502-2504) fremgår bl.a.:

”6.4. Justitsministeriets overvejelser

Efter Justitsministeriets opfattelse er der behov for en ændring af reglerne om konfiskation af udbytte fra kriminalitet, så det i højere grad end i dag kan sikres, at dømte fratages den vinding, som de har haft ved kriminelle aktiviteter. Herved understreges princippet om, at kriminalitet ikke skal kunne betale sig. Det gælder navnlig - men ikke udelukkende - den mere professionelt tilrettelagte kriminalitet, herunder ikke mindst narkotikakriminalitet.

Med de gældende regler kan det således i visse situationer forekomme urimeligt, at anklagemyndigheden har den fulde bevisbyrde for, at der er tale om udbytte fra kriminalitet.

Det gælder eksempelvis, hvor en person, der er dømt for omfattende narkotikakriminalitet, også efter konfiskation af udbyttet fra disse forhold er i besiddelse af større formueværdier, f.eks. i form af større pengebeløb eller fast ejendom, lystfartøj, bil m.v., og hvor det efter oplysningerne om den dømtes indtægter forekommer usandsynligt, at disse værdier er opnået på lovlig vis. I disse tilfælde vil det ofte være umuligt for politiet og anklagemyndigheden at føre bevis for, at der er tale om udbytte af kriminelle aktiviteter.

Det kan medføre, at en person, der er dømt for omfattende handel med narkotika, og som kun har haft helt beskedne indtægter, kan bevare meget betydelige værdier, der stammer fra kriminalitet, der ikke er opklaret.

Som det fremgår af beskrivelsen ovenfor under pkt. 6.3., er der i flere europæiske lande gennemført regler om udvidet adgang til konfiskation i sager af denne karakter, og i Norge har et lovforberedende udvalg netop stillet forslag herom. Endvidere indeholder FN's narkotikakonvention en opfordring til de deltagende stater om at overveje regler af denne karakter.

På den baggrund foreslås det, at der indføres en ny bestemmelse i straffelovens § 76 a om udvidet adgang til konfiskation ved visse grove lovovertrædelser. Bestemmelsen er inspireret af forslaget i den norske betænkning om konfiskation fra september 1996, jf. ovenfor under pkt. 6.3.2.

En udvidet adgang til konfiskation bør efter Justitsministeriets opfattelse indeholde to *hovedelementer*: Der bør være adgang til at konfiskere udbytte af ikke-identificeret kriminalitet, og det bør pålægges den dømte at sandsynliggøre, at dennes formueværdier ikke stammer fra kriminalitet, således at der kan foretages konfiskation, hvis den pågældende ikke kan give oplysninger, der giver en fornuftig forklaring på, hvordan formuen er tilvejebragt.

De gældende regler om konfiskation indebærer, at anklagemyndigheden skal bevise, at de formuegoder, som skal konfiskeres, stammer fra kriminalitet, og at anklagemyndigheden i den forbindelse - i hvert fald i et vist omfang - skal konkretisere den strafbare handling, som udbyttet stammer fra. Af hensyn til den enkelte borgers retssikkerhed bør det være den almindelige regel, at myndighederne ikke kan forlange, at borgeren redegør for den lovlige oprindelse af sin formue.

Inden for et forholdsvis snævert område, hvor det på sædvanlig måde bevises, at en person har begået alvorlig kriminalitet af en type, som erfaringsmæssigt kan give betydeligt udbytte, og hvor der på baggrund af denne kriminalitet og de store formueværdier, den pågældende ejer, er en velbegrundet mistanke om, at den opklarede kriminalitet kun er en del af den kriminalitet, som tiltalte har begået, findes det imidlertid rimeligt og velbegrundet at stille et krav om, at tiltalte redegør for, at formuen er lovligt erhvervet.

Det foreslås således, at udvidet konfiskation alene kan foretages over for en person, som findes skyldig i en lovovertrædelse, der har en strafferamme på 6 års fængsel eller mere. Dette svarer til kriminalitetskravet ved indgreb i meddelelshemmeligheden, jf. retsplejelovens § 781, stk. 1, nr. 3, og ved anvendelse af agenter, jf. retsplejelovens § 754 a, nr. 3.

Justitsministeriet finder det dog nødvendigt at tilføje en enkelt yderligere lovovertrædelse, hvor udvidet konfiskation - uanset en lavere strafferamme end 6 års fængsel - findes særligt relevant og velbegrundet. Det gælder groft tyveri (straffelovens § 286, stk. 1), som har en øvre strafferamme på 4 års fængsel.

Ud over dette krav til strafferammen foreslås det, at den pågældende skal være dømt for en lovovertrædelse, der kan give betydeligt udbytte. Hensigten er således at ramme personer, som lever af eller har betydelige indtægter ved kriminalitet.

Det skal i den forbindelse fremhæves, at det efter forslaget ikke kræves, at lovovertrædelsen i den konkrete sag har givet et sådant udbytte, blot den "kan give" dette. Dømmes en person f.eks. for indsmugling af en større mængde narkotika, jf. straffelovens § 191, men ikke for salg, vil betingelsen være opfyldt, hvis salget af narkotikaen kunne have indbragt et betydeligt udbytte. Også forsøg på lovovertrædelser kan danne grundlag for udvidet konfiskation.

Ud over grov berigelseskriminalitet og grov narkotikakriminalitet kan udvidet konfiskation i praksis f.eks. tænkes anvendt ved penge- eller dokumentfalsk, jf. straffelovens § 166 og § 171.

Konfiskation efter den foreslåede bestemmelse er - på samme måde som konfiskation efter de gældende bestemmelser - ikke obligatorisk ("kan foretages").

Bestemmelsen forudsættes navnlig anvendt over for *større pengebeløb eller andre likvide formueværdier*, som tiltalte ikke kan give nogle fornuftig forklaring på, f.eks. værdipapirer, indeståender på bankkonti (eventuelt i udlandet) eller kontantbeløb (f.eks. opbevaret under mistænkelige omstændigheder ved nedgravning eller gemt på loftet). Justitsministeriet foreslår ikke nogen fast minimumsgrænse for konfiskationskravets størrelse, men mindre værdier - i nutidens prisleje i størrelsesordenen ca. 50.000 kr. - skal ikke være omfattet.

Bestemmelsen kan dog også anvendes over for *andre formuegoder* i form af f.eks. fast ejendom, biler, men på dette område vil der formentlig jævnligt være anledning til at operere med en lidt højere mindstegrænse, hvis formuegodet har været i tiltaltes besiddelse i lang tid, og det ikke har en luksuspræget karakter. For så vidt angår disse formuegoder forudsættes bestemmelsen således især anvendt over for liebhaverboliger, dyre biler, lystfartøjer og lignende mere eksklusive formuegoder. Over for mindre luksusprægede formuegoder vil konfiskation f.eks. kunne komme på tale, hvis et formuegode (som f.eks. en fast ejendom eller en bil), der sædvanligvis lånefinansieres, efter de tilgængelige oplysninger må anses for købt for kontante midler, f.eks. fordi der ikke er tinglyst pantehæftelser.

I modsætning til, hvad der gælder for konfiskation af udbytte efter den gældende bestemmelse i straffelovens § 75, stk. 1, forudsætter den foreslåede bestemmelse i § 76 a, at det formodede udbytte er i behold. Det er angivet ved anvendelsen af fællesbegrebet "formuegoder", som indebærer, at konfiskationen skal rette sig imod identificerbare pengebeløb, værdipapirer, løsøre, fast ejendom m.v.

Der er dog også ved udvidet konfiskation adgang til i stedet at konfiskere et beløb svarende til værdien af de nævnte formuegoder, jf. det foreslåede § 76 a, stk. 4.

Formuegoder, som er erhvervet på lovlig måde eller for lovligt erhvervede midler, bør naturligvis ikke konfiskeres, og også personer, som dømmes for alvorlig kriminalitet, der kan begrunde anvendelse af udvidet konfiskation, kan have formue, som er erhvervet på denne måde.

Ud fra den kriminalitet, som lovovertræderen har begået, må udgangspunktet imidlertid være, at al formue, som lovovertræderen ejer, og som vedkommende ikke kan bevise er lovligt erhvervet, kan konfiskeres. På den anden side bør der ikke stilles alt for strenge krav for at *undtage formuegoder fra konfiskation*. Det foreslås derfor, at tiltalte skal "sandsynliggøre", at formuegodet er erhvervet lovligt, jf. det foreslåede § 76 a, stk. 3. Det må bero på en konkret vurdering, om dette bevis skal føres ved fremlæggelse af skriftlig dokumentation i form af kvitteringer, selvangivelser med oplysning om (lovlig) indtægt og formue eller forklaringer fra vidner, eller om tiltaltes forklaring om formuegodernes oprindelse er tilstrækkeligt troværdig.
..."

Bestemmelsen er senere ændret (ved lov nr. 436 af 10. juni 2003 og lov nr. 366 af 24. maj 2005) således, at bl.a. henvisningen til lov om euforiserende stoffer er tilføjet.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår for Højesteret, om T1's faste ejendom eller et beløb på indtil 3,1 mio. kr. skal konfiskeres.

T1 er blevet tiltalt og domfældt for navnlig hæleri af særlig grov beskaffenhed efter straffelovens § 290, stk. 2, jf. stk. 1, ved i en periode fra november 2010 til marts 2011 på sine konti at have modtaget i alt ca. 3,1 mio. kr., som hun brugte til at købe ejendommen i T1's for, og derved reelt medvirkede til at sikre V5 udbytte fra et forhold, som hun vidste eller bestemt formodede var strafbart.

T1 erhvervede ved skøde af 23. februar 2011 ejendommen i som hun bor i, for 3,4 mio. kr.

Anklagemyndigheden har gjort gældende, at hele ejendommen bør konfiskeres principalt i medfør af straffelovens § 75, stk. 1, om udbyttekonfiskation.

Da udbyttet ved T1's strafbare handling efter tiltalen og landsrettens bevisresultat udgør ca. 3,1 mio. kr., mens den pågældende ejendom er købt for 3,4 mio. kr. kontant, finder Højesteret, at der ikke er grundlag for i medfør af § 75, stk. 1, at konfiskere hele ejendommen som værende umiddelbart trådt i stedet for udbyttet på 3,1 mio. kr.

Anklagemyndigheden har subsidiært gjort gældende, at hele ejendommen bør konfiskeres i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, eller § 76 a, stk. 1, eller en kombination mellem disse bestemmelser og § 75, stk. 1.

Højesteret finder, at betingelserne for konfiskation i straffelovens § 75, stk. 2, ikke er opfyldt, idet konfiskation af T1's bolig i ikke kan anses for påkrævet for at forebygge yderligere lovovertrædelser, og idet der ikke foreligger særlige omstændigheder, som i øvrigt taler derfor.

Efter straffelovens § 76 a, stk. 1, kan formuegoder, som tilhører en person, der findes skyldig i en strafbar handling, konfiskeres helt eller delvis, når handlingen er af en sådan karakter, at den kan give betydeligt udbytte, og den efter loven kan straffes med fængsel i 6 år eller derover eller er en overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer. Konfiskation kan ikke ske, hvis den pågældende sandsynliggør, at formuegodet er erhvervet på lovlig måde eller for lovligt erhvervede midler, jf. stk. 4.

Af forarbejderne til bestemmelsen i § 76 a fremgår bl.a., at den har til formål i højere grad at sikre, at dømte kan fratages den vinding, de har haft ved kriminelle aktiviteter. Hensigten er således at ramme personer, der lever af eller har betydelige indtægter ved kriminalitet, og hvor der er en velbegrundet mistanke om, at den opklarede kriminalitet kun er en del af den kriminalitet, som den dømte har begået. I sådanne tilfælde er det ifølge forarbejderne rimeligt at kræve, at den tiltalte redegør for, at formuen er lovligt erhvervet. Der bør dog ikke stilles alt for strenge krav for at undtage formuegoder fra konfiskation, idet det må bero på en konkret vurdering, om tiltalte kan sandsynliggøre, at formuegodet er lovligt erhvervet, ved f.eks. at fremlægge kvitteringer eller selvangivelser eller ved vidneforklaringer, eller om tiltaltes forklaring om erhvervelsen er tilstrækkeligt troværdig.

T1 blev tiltalt og senere dømt for hæleri ved at have modtaget nærmere specificerede overførsler til sine bankkonti på i alt 3,1 mio. kr., der stammede fra hovedmanden, N5's kriminalitet. Tiltalen blev rejst som sket, uanset at anklagemyndigheden var bekendt med, at hun på daværende tidspunkt havde købt boligen i for 3,4 mio. kr. Under grundlovsforhøret i Københavns Byret den 5. oktober 2011 forklarede hun bl.a., at købesummen for ejendommen var betalt kontant, og at hun havde pengene fra salg af to lejligheder samt fra salget af en frimærke- og møntsamling. Under hovedforhandlingen i

Københavns Byret forklarede hun bl.a. om overførslerne til sine konti, at hun var i tvivl om, hvorvidt en overførsel på 200.000 kr. havde noget med frimærkesalget at gøre. Efter de oplysninger, der foreligger for Højesteret, har politiet ikke efterforsket, om en del af købesummen for ejendommen kan hidrøre fra en anden kilde end fra salget af den frimærke- og møntsamling, som landsretten har lagt til grund hidrørte fra U5 eller fra pengeoverførsler fra ham. I forbindelse med sit subsidiære anbringende om konfiskation i medfør af straffelovens § 76 a, stk. 1, har anklagemyndigheden ikke anfægtet, at forskellen på købesummen på 3,4 mio. kr. og udbyttet modtaget fra U5 på 3,1 mio. kr. kan være tilvejebragt med lovligt erhvervede midler, jf. § 76 a, stk. 4.

På baggrund af forarbejderne til straffelovens § 76 a sammenholdt med de nævnte omstændigheder finder Højesteret, at det uanset oplysningerne om T1'S beskedne indtægtsforhold må anses for tilstrækkeligt sandsynliggjort, at den del af købesummen for ejendommen i T1'S som overstiger 3,1 mio. kr., er betalt med lovligt erhvervede midler.

Højesteret finder herefter, at betingelserne ikke er opfyldt for at konfiskere hele ejendommen i T1'S men at der er grundlag for at konfiskere T1'S udbytte af den pådømte kriminalitet på ca. 3,1 mio. kr., jf. straffelovens § 75, stk. 1. Det kan ikke føre til, at der ikke skal ske konfiskation af dette udbytte, at hun har afholdt alle udgifter på ejendommen siden erhvervelsen i 2011, og at ejendommens nuværende værdi er uoplyst.

Højesteret tager derfor anklagemyndighedens mere subsidiære påstand til følge, således at der i medfør af straffelovens § 75, stk. 1, konfiskeres 3,1 mio. kr., herunder således at der sker konfiskation af indtil 3,1 mio. kr. i friværdien i den faste ejendom i

Thi kendes for ret:

Hos T1 konfiskeres 3,1 mio. kr., herunder således at der sker konfiskation af indtil 3,1 mio. kr. i friværdien i den faste ejendom beliggende

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

--oo0oo--

**Udskriftens rigtighed bekræftes.
Højesteret, den 3. december 2015**

**Tina Halberg
kontorfuldmægtig**

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 22. januar 2015 af Østre Landsrets 23. afdeling
(landsdommerne Gunst Andersen, Steen Mejer og Sune Dalgaard-Nielsen (kst.) med
domsmænd).

23. afd. nr. S-3080-13:

Anklagemyndigheden

mod

1) T1.

Født november 1978

(advokat Kåre Pihlmann, besk.)

2) T2

Født juni 1958

(advokat Anders Németh, besk.)

Københavns Byrets dom af 2. oktober 2013 (SS 3-33651/2012) er anket af anklagemyn-
digheden med påstand om domfældelse efter anklageskriftet samt skærpelse, herunder at
der sker konfiskation af ejendommen vej , subsidiært konfiskation af 3,1
mio. kr., mere subsidiært et mindre beløb.

T2 har påstået frifindelse i forhold 3 samt formildelse.

T1 har påstået stadfæstelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaringer af de tiltalte og vidnerne V1, V3 og V5, der alle har forklaret i det væsentlige som i byretten.

Der er endvidere afgivet forklaring af vidnerne V7 og V8

De i byretten af vidnerne V2 og vicepolitikommisær V4 afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Endvidere er den af V6 afgivne forklaring til politirapport blevet dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 871, stk. 4.

Tiltalte T1 har supplerende forklaret blandt andet, at hun er vokset op i en velhavende familie. Hun har læst til agronom og fysioterapeut uden dog at færdiggøre uddannelserne. Hun flyttede hjemmefra som 17-årig, hvor hun flyttede til . Hun mødte V5 . De ser stadig hinanden. V5 har boet sammen med hende på alle hendes adresser, bortset fra i lejligheden på . De flyttede på et tidspunkt sammen til Spanien, hvor V5 solgte timeshare-lejligheder. Hun ved ikke, hvorfor 6 af hans ejendomme var registreret i hendes navn. Hun stod på lejekontrakten i Spanien, fordi hun var til stede ved underskrivelsen, og fordi V5 rejste meget. De delte gennem årene "seng og bord", men ikke hemmeligheder. V5 har altid betalt "gildet". Hun fik ind imellem store gaver af ham, hvilket hun havde det fint med. Hun har ikke lagt mærke til, at det lå et stort pengebeløb i pengeskabet på vej. Alarmen på vej blev installeret for at passe på hende, der boede helt alene. vej blev købt, fordi hun gerne ville have et hus på landet. I betragtning af, at de flere gange var gået fra hinanden, ønskede hun at eje huset selv og ikke sammen med V5 . Det var ikke et problem for ham, da de var vant til at have ting hver for sig. Hun var chokeret over anholdelsen, da hun ikke mente at have gjort noget galt. Hun så først V5 igen omkring halvandet år efter. Hun havde aldrig anet, at V5 havde med hash at gøre, og blev vred på ham over at erfare dette. Hun kender X10 , der trænede i et center i , og de så ham også i Spanien. Hun begyndte som 15-16-årig at gå på værtshus for at tale med en person ved navn Y11, som hun kendte fra sin venindes fars diskotek. På samme værtshus mødte hun tilfældigt X6, der ind imellem var der, når hun drak varm kakao. X6 var en ældre, pensioneret mand, som hun faldt godt i snak og i "hak" med. Han var sød, behagelig og god at snakke med. De var

ikke kærester. De havde ikke et seksuelt, men et kærligt forhold X6, der ikke havde familie eller pårørende, fortalte, at han havde en mønt- og frimærkesamling, som han ville give hende. Han sagde ikke, hvor han havde samlingen fra. Hun mindes ikke, at de talte om, hvad samlingen var værd. Han rådede hende ikke til, hvad hun skulle gøre ved samlingen. Hun modtog ikke hele samlingen på en gang, men løbende og i mængder, som hun selv kunne bære hjem. Hun mener ikke, at X6 har været hjemme hos hende, og hun har ikke været hjemme hos ham. Forbindelsen til X6 gled ud, da hun flyttede. Hun så ham sidste gang i 2003 eller 2004. De mødtes i og gik en tur. Hun mener ikke, at hun har haft et telefonnummer til ham, eller at han har ringet til hende. Hun opbevarede samlingen i 4-5 flyttekasser i et kælderrum. Hun vidste ikke, om samlingen var noget værd eller ej, og tænkte i det hele taget ikke så meget over dens eksistens. Hun fortalte ikke nogen om den. Det var først i 2005, at hun overvejede at få samlingen vurderet, og beslutningen herom var anledningen til, at hun kom i kontakt med T2. Hun husker ikke præcis, hvad han vurderede samlingen til, men hun blev glad, da hun hørte resultatet af vurderingen. T2 tilbød at sælge samlingen. Hun traf ikke efter vurderingen særlige forholdsregler for at sikre samlingen. Hun mødte først T2 igen i 2010, efter at der var truffet beslutning om, at samlingen skulle sælges. Beslutningen om salg blev truffet, fordi hun gerne ville købe et hus. Hun, V5 og T2 mødtes med henblik på at få tingene solgt. De talte ikke om, hvad der var i samlingen, hun var bare interesseret i at få sine penge. Hun og V5 kørte til auktionshuset med kasserne med samlingen i bagagerummet. En af de ansatte hjalp vistnok med at bære kasserne ind på T2's kontor. Hun husker ikke, at der var andre tilstedeværende. Så vidt hun husker, aftalte de noget om a conto afregning, således at hun fik 1,5 mio. kr. a conto, hvorefter hun fik yderligere beløb afhængig af, hvad salget af samlingen indbragte. De aftalte vistnok, at T2 ikke skulle have noget i salær for salget. Hun har set T2 enkelte gange siden, senest for omkring tre uger siden. Anledningen var, at hun havde fået nogle breve fra Skat vedrørende denne sag, hvorefter T2 hjalp hende med at fremskaffe nogle bilag. Hun regnede med, at beløbet til vej kom fra salget af mønt- og frimærkesamlingen, og blev vred, da hun – lang tid efter købet af ejendommen – fik oplysning om, at ikke hele købesummen stammede fra salget af samlingen, men delvist fra et lån. V5 benyttede sig af pengeskabet på vej. Hun var ikke i pengeskabet dagligt og havde måske været i pengeskabet omkring en uge før ransagningstidspunktet. Hun bor fortsat på vej, hvor hun har boet i næsten fire år. Hun bor alene. Hun er ophørt med at arbejde i sine forældres firma.

Tiltalte TZ har supplerende forklaret blandt andet, at han har beskæftiget sig med frimærker og mønter, siden han var 8 år. Han er professionel frimærkehandler og var markedsførende inden for salg af frimærker. Han blev i 2005 eller 2006 ringet op af TI, der ønskede en vurdering af en frimærkesamling. På vej hjem fra arbejde kørte han forbi TI, hvor han i løbet af omkring en time vurderede frimærkerne skematisk. I partiet af frimærker var der næsten en hel kasse med gamle frimærker i helark. Han anslog, at der var for 2-300.000 kr. i gamle ubrugte frimærker. Hans umiddelbare fornemmelse var, at værdien af hele samlingen var omkring to mio. kr. Han konstaterede, at TI ikke havde skygge af forestilling om, hvad frimærkerne var værd. Han så ikke på dette tidspunkt en møntsamling. Det er ikke usædvanligt i hans branche at gennemgå en frimærkesamling, der er omkring to mio. kr. værd. Han kendte ikke TI'S samling i forvejen, og det var ikke så ofte – måske en gang om året – at han gennemgik en samling, han ikke kendte i forvejen. Hans opfattelse var, at der var tale om én samling samlet af én kender gennem et helt liv. Han havde aldrig før set V5, for han mødte denne på Hotel. De faldt i snak og aftalte at mødes over en middag umiddelbart efter. V5 fortalte blandt andet, at han havde en kone eller kæreste, der havde en frimærkesamling, og at de boede på TI, hvorefter tiltalte straks huskede den tidligere vurdering. V5 og TI ønskede et forskud, hvilket han i henhold til sædvanlig praksis accepterede. Han var til stede, da de indleverede samlingen til auktionshuset. Det hele blev båret op på hans kontor og placeret på et sofabord. Han konstaterede, at samlingen lignede sig selv og fremstod urørt. Møntsamlingen kom vistnok et par uger efter. V5 og TI sad på hans kontor, mens han gennemgik samlingen. De skulle have overblik over det, fordi han kun havde én frimærkeauktion tilbage i eget regi i 2010, idet han med virkning fra 1. januar 2011 havde overdraget sin virksomhed til X5. Der var problemer med at nå at få samlingen med på hans sidste egen auktion, og det var medvirkende til, at samlingen blev solgt til X7A/S. V5 og TI ønskede et hurtigt salg, da de gik i tanker om at købe et hus. Den fremlagte indleveringskontrakt nr. TI er ikke efterfabrikeret. Indleveringskontrakter har altid et fortløbende nummer. Den herpå håndskrevne kvittering af 3. august 2010 er fra ham til V5 og TI. Der blev ikke givet forskud på mønterne, som han ikke har samme forstand på som på frimærkerne. Han var sikker på, at han kunne få det til V5 og TI betalte forskud ind ved salg af frimærkerne. Han var derimod ikke i samme grad sikker på mønternes værdi. Når han fik mønter ind, ville han ikke være i stand til at vurdere, om han havde solgt de samme mønter før, heller ikke de mere værdifulde mønter. De kontantbeløb, der udgjorde lånet fra V5, var pakket i bundter svarende til dem, man modtager fra banker. Alle de beløb, han har modtaget fra V5, er sat i banken. Der er ikke

betalt noget kontant retur til V5, heller ikke renter. Han fik lov at låne beløbet rentefrit, indtil V5 og T1 skulle købe deres hus. Det var ham, der spurgte V5 og T1, om han måtte låne 1,2 mio. kr. af dem, fordi han vidste, at de havde pengene, idet han havde overført 1,5 mio. kr. til dem. Hans sms'er til V2 i forhold 7 var udelukkende et "råb om hjælp", og han havde på intet tidspunkt til hensigt at afpresse nogen. I den afspillede telefonsamtale med hans kæreste X12 giver hun udtryk for bekymring for hans ve og vel. I den afspillede telefonsamtale med X13 beder han denne "granske" sin hjerne for, hvad der er fremkommet af frimærkesamlinger, og afgive vidneforklaring herom, ligesom han til gengæld lover X13 en overnatning. Han fortsatte efter episoden med de fremsendte sms'er i sit ansættelsesforhold hos X5, men opsagde sin stilling før sagen i byretten blev kendt. Han arbejder nu i en anden virksomhed.

Vidnet V5 har supplerende forklaret blandt andet, at det store parti frimærker, som han for en købesum af 1,6 mio. kr. købte af T2, fremstod som tømt fra et kontor, hvor alt bare var taget ned fra hylderne. Hans opfattelse var, at partiet kom fra flere forskellige samlere. Noget var tydeligvis samlet for nyligt, mens andet var samlet langt tidligere. Det værdifulde var fra den gamle del. Han tør ikke give et prisoverslag på denne del. En del blev indleveret til et norsk firma X14. Han fik rentefri henstand med betalingen i omkring et år, fordi han ikke var i stand til at betale med det samme. Hvis nogen kommer med en samling til en værdi af en halv mio. kr., løfter han "øjebrynene". Det sker ikke så ofte længere, måske en gang eller to om året.

Vidnet V3 har supplerende forklaret blandt andet, at han mener, at T1 var alene den dag, hun kom til auktionshuset med et parti frimærker. Hun kom i en større bil, muligvis en mørk firehjulstrækker. Han placerede kasserne på V6's kontor. Han lagde samlingerne frem, så V6 – der på det tidspunkt var meget syg – kunne gennemgå samlingerne. De talte om, at det var en større samling, og at der var frimærker for en del penge, dengang for over en mio. kr. Det sker nogle gange om året, at der indleveres frimærker for over en mio. kr. I hans tid er der flere gange modtaget ukendte samlinger til større værdier. Det er ikke usædvanligt i branchen at sælge en større samling som et restparti. Den udfyldte indleveringskontrakt nr. er helt sædvanlig.

Vidnet V7 har forklaret blandt andet, at han siden 2008 har været leder af frimærkeafdelingen hos X5. Hvis auktionshuset får en frimærkesamling til en værdi af over en mio. kr. ind, vil man se på samlingen og eventuelt splitte den op.

Hvis man er sikker på, at samlingen er pengene værd, ydes der et forskud på op til 50 procent til sælger. Han tror, at der i branchen ind imellem ydes mere end 50 procent i forskud. Ved slutaftregningen trækkes forskuddet blot fra. X5 tager 16 procent i salær, men satsen kan forhandles ned. Han har i sine 25 år i branchen kun to gange oplevet, at personer, han ikke kendte, har kunnet fremvise samlinger til en værdi af én mio. kr. eller derover. Det forekommer dermed meget sjældent. I branchen har man normalt kendskab til værdifulde frimærkesamlinger. Frimærkesamlinger er i dag ikke så meget værd som tidligere. En fuld Danmarks-samling er 50-100.000 kr. værd. Ingen er i stand til at ramme plet med sin vurdering af frimærker, men en professionel bør nogenlunde kunne bedømme værdien ved auktionssalg.

Vidnet VB har forklaret blandt andet, at han har arbejdet hos X8 A/S siden 2004, hvor han har beskrevet og vurderet mønter. T1 siger ham ingenting. Han har beskrevet nogle af mønteme. Han har beskrevet og vurderet nogle af de mønter, der indgik i den for T1 solgte samling, i forbindelse med tidligere auktioner over disse mønter i 2004. Han kan genkende mønterne ud fra deres særlige kendetegn. De to mønter, som han mener, er identiske, blev i 2002 solgt til X15. Han er ikke bekendt med, hvem X15 er.

Vidnet V5 har supplerende forklaret blandt andet, at han ikke husker, om han talte med T1 den dag, hvor de blev anholdt. Hun blev "tosset" på ham over anholdelsen. Hun var omkring 19 år gammel, da de lærte hinanden at kende, og de var derefter kærestepar "on and off". Han havde hemmeligheder, som han ikke delte med nogen, heller ikke med T1. Han har således ikke fortalt om sin kriminalitet, og hun har heller ikke spurgt, om han har begået kriminalitet. Han har blandt andet arbejdet som vekselerer, barchef og haft en tøjbutik på strøget, samtidig med at han har solgt kopitøj. Han har solgt kopivarer i flere forskellige lande, herunder i en længere periode i Spanien. T1 var vidende om, at han stod op om morgenen og gik på arbejde. Han brugte ikke lang tid på sine kriminelle aktiviteter. Han ved ikke, hvorfor T1 ønskede at bo på vej. T1 har på et tidspunkt, som han ikke nærmere husker, nævnt, at hun havde en frimærkesamling, som hun havde modtaget af en ældre herre, som hun havde hjulpet. Hun har ofte hjulpet andre, blandt andet da hun boede på , hvor hun frivilligt hjalp en antikvarhandler. Han mødte T2 på Hotel, hvor vidnet sammen med en ven var til et selskab. Han husker ikke det nøjagtige tidspunkt, som han tidligere har anslået til at væ-

re for 4-5 år siden. De penge, han lånte til T2, lå i bundter med 100.000 kr., hvilket stod på bundterne. Det var ikke "brugte", men nye sedler.

Landsrettens begrundelse og resultat

Forhold 1, 1 a og 3

Tiltalte T1 har om den mønt- og frimærkesamling, der efter det oplyste senere blev solgt til et samlet beløb på omkring 2 mio. kr., forklaret, at hun modtog den af en mand ved navn "X6", som hun, da hun gik i 10. klasse, tilfældigt mødte på et værtshus i . Hun har om "X6" i alt væsentligt alene kunnet oplyse, at han var en sød, ældre mand uden familie eller pårørende, at de havde et venskabeligt forhold i form af møder på værtshuset og gåture. Ifølge sin forklaring donerede "X6" samlingen til hende løbende og uden omtale af dens oprindelse og mulige værdi eller hvad, hun skulle bruge den til, og hun omtalte ikke modtagelsen for nogen. Hun kan ikke i dag identificere "X6" som hun ikke har haft kontakt til siden 2003 eller 2004, hvor hun senest mødte ham i .

Landsretten lægger navnlig efter vidnet V7's forklaring til grund, at det kun meget sjældent forekommer, at for branchen ukendte personer kan fremvise samlinger af frimærker til en værdi af over én mio. kr. På denne baggrund og under hensyn til T1's meget sparsomme beskrivelse af "X6" sammenholdt med, at det må anses helt usandsynligt, at en person ved navn "X6" skulle have doneret en så værdifuld mønt- og frimærkesamling til en ung pige, som han tilfældigt mødte på et værtshus, forkaster landsretten tiltalte T1's forklaring om, hvordan hun kom i besiddelse af mønt- og frimærkesamlingen, som utroværdig.

Ifølge tiltalte T1's forklaring betalte V5 under parrets mangeårige samliv altid "gildet", og hun modtog store gaver fra ham. Herefter og efter oplysningerne om tiltalte T1's, meget beskedne indkomstforhold finder landsretten det ubetænkeligt at lægge til grund, at tiltalte T1 modtog mønt- og frimærkesamlingen fra V5.

V5 har vedrørende de 1,2 mio. kr. – som tiltalte T2 ifølge sin forklaring lånte af V5, og som tiltalte T2 har udbetalt til tiltalte T1, således at beløbet fremtræder som afregning for auktionssalg –

forklaret, at han som en "kærlighedserklæring" overdrog beløbet til tiltalte T1, der således ligeledes modtog dette beløb fra V5.

Beløbene fra salg af mønter og frimærker samt de 1,2 mio. kr. er af anvendt til køb af ejendommen vej, der ifølge tingbogen har som ejer. T1 T1

Efter bevisførelsen – herunder oplysningen om, at tiltalte T1 var registreret som ejer af 6 ejendomme i Spanien, som tilhørte V5 – findes det godtgjort, at hun ved det skete arrangement reelt medvirkede til at sikre V5 udbytte fra et forhold, som hun vidste eller bestemt formodede var strafbart, jf. straffelovens § 290, stk. 2, jf. stk. 1. Tiltalte T1 findes herefter skyldig i overensstemmelse med anklageskriftets forhold 1.

Ifølge tiltalte T2's forklaring udbetalte han – der efter sit eget udsagn på dette tidspunkt var i ikke ubetydelige likviditetsmæssige vanskeligheder – i forbindelse med modtagelsen af mønt- og frimærkesamlingen et forskud på ikke mindre end 1,5 mio. kr. til tiltalte T1, svarende til næsten hele det provenu, som frimærkesamlingen senere indbragte ved salget til X7A/S. Den for frimærkeinteresserede opsigtsvækkende samling blev således kun i meget begrænset omfang solgt af tiltalte T2's auktionshus og helt uden omtale af dens "historie". Ifølge sin forklaring modtog han endvidere omtrent samtidig lånet på 1,2 mio. kr. fra V5, som han var blevet "gode venner" med, i form af kontanter, idet V5 oplyste, at beløbene stammede fra salg af timeshare-lejligheder på det russiske marked. Herefter og i øvrigt af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det, at tiltalte ved modtagelsen af lånet og den efterfølgende overførsel heraf til tiltalte T1's konto har haft forsæt til hæleri som beskrevet i anklageskriftet vedrørende beløbet på 1,2 mio. kr.

På denne baggrund – herunder tiltalte T2's relation til V5 – findes det endvidere godtgjort, at tiltalte også for så vidt angår salget af mønt- og frimærkesamling har haft forsæt til hæleri, således at han vedrørende det samlede beløb på 3,1 mio. kr. har medvirket til at sikre V5 udbyttet af en lovovertrædelse ved at overføre penge til tiltalte T1's konto. Han har efter sin egen forklaring haft et udbytte i forbindelse med ombytning af frimærker hos postvæsenet. Tiltalte T2 findes derfor skyldig i overensstemmelse med anklageskriftets forhold 3.

Forhold 7

Tiltalte T2 sendte den 22. oktober 2012 kl. 17.54 en sms til direktør V2 med ordlyden "Jeg er bekendt med at en af dine folk T2 er sigtet for narkohæleri. Jeg tror jeg kan få ham fra forsiden. Vil du og T2 betale for dette send mig en sms inden kl. 9 i morgen" og næste morgen, den 23. oktober 2012 kl. 08.47, en sms til samme med ordlyden "Hej V2". Kan se du har ringet forestiller mig 50k i en kuvert går i møde må vide det inden kl. 10 tak x". V2 tog ifølge sin forklaring indholdet af sms'erne alvorligt og for pålydende. Efter ordlyden af de to sms'er – og da tiltaltes forklaring, hvorefter han ikke sendte sms'erne for at opnå økonomisk vinding, men alene som et råb om "hjælp", ikke kan føre til et andet resultat – finder landsretten det med den til domfældelse fornødne sikkerhed bevist, at tiltalte sendte denne og den forudgående sms for at skaffe sig uberettiget vinding. Tiltalte T2 findes derfor skyldig i afpresning, jf. straffelovens § 281, nr. 1 og 2, i overensstemmelse med anklageskriftet.

Navnlig under hensyn til at det af de tiltalte begåede hæleriforhold vedrørte et beløb på omkring 3,1 mio. kr., samt at forholdet blev begået af flere i forening og var velplanlagt, findes straffen efter en samlet vurdering at burde fastsættes til fængsel i 1 år og 6 måneder for tiltalte T1, jf. straffelovens § 290, stk. 2, jf. stk. 1, og våbenbekendtgørelsens § 44, stk. 4, jf. § 15, stk. 1, nr. 11, og til 1 år og 9 måneder for tiltalte T2 jf. straffelovens § 290, stk. 1 og 2, jf. stk. 1, og § 285, stk. 1, jf. § 279, jf. § 21, og § 281, nr. 1 og 2, og § 283, stk. 1, nr. 2, jf. § 21 og § 23. Der er ved strafudmålingen taget hensyn til, at straffen for overtrædelse af straffelovens § 290 ved lov nr. 1549 af 21. december 2010 med ikrafttræden den 1. januar 2011 har virkning for en del af det udbytte, som tiltalte T2 sikrede V5 ved udbetalinger, som skete i tiden mellem den 4. januar og 29. marts 2011. Det lægges efter bevisførelsen til grund, at der i forhold 1 og 3 er tale om hæleri af særlig grov beskaffenhed.

Da den faste ejendom beliggende vej , efter det anførte er at anse som udbytte ved en strafbar handling, tages anklagemyndighedens konfiskationspåstand vedrørende ejendommen til følge, jf. straffelovens § 75, stk. 1, som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom ændres, således at T1 straffes med fængsel i 1 år og 6 måneder og T2 straffes med fængsel i 1 år og 9 måneder.

Hos tiltalte T1 . konfiskeres den faste ejendom beliggende vej ,
, en CS-gasspray og 2 peberspray.

De tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten, herunder de dem hver især vedrørende salærer til forsvarerne.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 26-01-2015

Nicolai Garde Carlsen
Kontorelev

Adv. AOK 0100-71282-00055-11

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 2. oktober 2013 i sag

SS 3-33651/2012

Anklagemyndigheden

mod

T1
Født november 1978

og

T2
Født juni 1958

Sagens baggrund og parternes påstande.

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift, der er berigtiget under hovedforhandlingen, er modtaget den 28. december 2012.

De tiltalte er tiltalt for overtrædelse af

1.

T1
straffelovens § 290, stk. 2, jf. stk. 1,
ved i perioden fra den 4. november 2010 til den 29. marts 2011 at have medvirket til at sikre V5, hvis sag behandles særskilt, udbytte fra strafbart forhold, idet hun på sine konti løbende modtog ca. 3,1 millioner kroner, som stammede fra V5's strafbare forhold, og som blev indsat på hendes konto af T2 efter aftale med V5, hvorefter tiltalte for pengene købte ejendommen vej, selvom hun vidste eller bestemt formodede, at pengene stammede fra et strafbart forhold.

1a.

subsidiært

straffelovens § 290, stk. 2, jf. stk. 1

ved i perioden fra den 4. november 2010 til den 29. marts 2011 på sine konti løbende at have modtaget ca. 3,1 millioner kroner fra V5, hvis sag behandles særskilt, idet pengene i perioden løbende blev indsat på

hendes konto af T2 efter aftale med V5 hvorefter tiltalte for pengene købte ejendommen vej , , selvom hun vidste eller bestemt formodede, at pengene stammede fra et strafbart forhold.

3.

T2
straffelovens § 290, stk. 2, jf. stk. 1,
 ved i tiden fra den 4. november 2010 til den 29. marts 2011 at have virket til at sikre V5 udbyttet af en lovovertrædelse, idet han løbende modtog 3,1 millioner kroner fra V5 , hvorefter han efterfølgende overførte pengene til T1S bankkonti som beskrevet i forhold 1, uagtet han vidste eller bestemt formodede, at pengene stammede fra et strafbart forhold.

4a.

T2
forsøg på bedrageri efter straffelovens § 279, jf. § 21,
 ved den 23. november 2011 i Københavnsområdet, for derigennem at skaffe sig eller X1 uberetteiget vinding, at have aftalt med X1 , der var indehaver af X2 A/S, at T2 ikke skulle betale 68.933,75 kr., som T2S firma X3 ApS skyldte X2 A/S, der den 30. november 2011 gik konkurs, idet de aftalte at de begge skulle forklare, at beløbet var betalt og at X1 havde glemt at udfærdige en kreditnota på beløbet, hvorved konkursboet ville lide et tab på 68.933,75 kr., hvilket mislykkedes, da konkursboet krævede dokumentation for betalingen.

4b.

T2
medvirken til forsøg på skyldnersvig efter straffelovens § 283, stk. 1, nr. 2, jf. § 21 og § 23,
 ved den 30. november 2011 om formiddagen i Københavnsområdet, efter aftale med X1 at have modtaget noget dyrt værktøj tilhørende X2 A/S, der gik konkurs samme dag, med henblik på at unddrage værktøjet fra konkursboet, idet T2 opbevarede værktøjet indtil den 29. februar 2012.

5.

T2
Hæleri efter straffelovens § 290, stk. 1,
 ved den 27. november 2011 i Københavnsområdet, uberettiget at have modtaget et haglgevær og en Blaser Attache riffel fra X4 , samt at have aftalt at lave en tilbagedateret pro forma aftale om, at T2 havde købt riflen af X4 , uagtet han vidste eller bestemt formodede, at formålet var at X4 ville begå skyldnersvig ved at unddrage våbnene fra sine kreditorer.

6.

T1
våbenbekendtgørelsens § 44, stk. 4, jf. § 15, stk. 1, nr. 11,
 ved den 4. oktober 2011 på bopælen _____ vej _____,
 uden politiets tilladelse at have besiddet 1 CS-gasspray og 2 peberspray.

7.

T2
straffelovens § 281, nr. 1 og nr. 2,
 ved i tiden fra den 22. oktober 2012 til den 23. oktober 2012 for at skaffe sig
 selv uberettiget vinding at have afpresset firmaet X5 _____, idet han
 den 22. oktober 2012 kl. 17.54 sendte en sms til direktør V2 _____,
 hvori han skrev "Jeg er bekendt med at en af dine folk T2 _____ i er
 sigtet for narkohæleri. Jeg tror jeg kan få ham fra forsiden. Vil du og T2
 betale for dette send mig en sms inden kl. 9 i morgen", ligesom han den
 23. oktober kl. 08.57 sendte en sms ligeledes til direktør V2 _____, hvo-
 ri han skrev "Hej V2". Kan se du har ringet forestiller mig 50 k i en kuvert
 går i møde må vide det inden kl. 10 tak x". hvorved han truede firmaet X5
 med at åbenbare privatlivets tilhørende forhold samt åbenba-
 re et strafbart forhold.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at der hos tiltalte
 T1 _____ i medfør af straffelovens § 75, stk. 1, subsidiært § 76
 a og § 75, stk. 2, konfiskeres ejendommen beliggende _____ vej _____,
 _____, en CS-gasspray og 2 peberspray.

Tiltalte T1 _____ har påstået frifindelse i holdene 1 og 1 a og erkendt
 sig skyldig i forhold 6.

Tiltalte har påstået frifindelse for konfiskationspåstanden.

Tiltalte T2 _____ har påstået frifindelse i forhold 3, forhold 4 a og forhold 7.
 Tiltalte har erkendt sig skyldig i forhold 4 b og 5.

Forklaringer.

Der er afgivet forklaring af de tiltalte og vidnerne V1 _____
 _____, V2, V3, vicepolitikommisær V4 _____ og V5 _____

Tiltalte T1 _____ har til retsbogen afgivet følgende forklaring
 ad forhold 1 og 1a:

"...forklarede, at hun tidligere har været kæreste med V5 _____ og
 nu igen er kæreste med ham. De lærte hinanden at kende i 1998 og var mest

sammen de første 4 år. Derefter har de været væk fra hinanden i perioder. I perioden fra 4. november 2010 til 29. marts 2011 var de kærester indtil februar eller marts 2011, hvor de gik fra hinanden. De var ikke kærester ved anholdelsen i oktober 2011.

Tiltalte mødte T2 i første gang i forbindelse med, at hun skulle have en frimærkesamling vurderet. Hun har været til en nytårsfest og en housewarming hos ham, men har ellers ikke omgået ham privat. V5 var med ude at se på ejendommen på vej. Købsaftalen blev underskrevet den 20. oktober 2010, og tiltalte overtog ejendommen den 1. april 2011. Det var ikke aftalt, at V5 skulle bo på ejendommen. Hvis de var kærester, skulle han bo der. De havde ikke aftalt, at han skulle betale til ejendommen. Tiltalte fik pengene til købesummen på 3,4 mio. kr. fra et salg af en mønt- og frimærkesamling. Købesummen blev betalt kontant. Tiltalte havde fået frimærkerne og mønterne af en mand, der hedder X6. Hun kender ikke hans efternavn. Hun havde mødt X6 på et værtshus i , der hedder , og hun lærte ham at kende, da hun gik i 10. klasse. X6 fortalte hende ikke, hvor meget mønter og frimærker var værd, og de talte heller ikke om, hvorvidt X6 var samler. Hun fik vel frimærkerne og mønterne, fordi X6 og hun talte godt sammen, fordi han ingen familie havde, og fordi samlingen ikke bare skulle forsvinde. Hun fik samlingen i slutningen af 1990'erne. Det er rigtigt, at hun først fortalte politiet, at hun selv havde samlet på frimærker og mønter. Det gjorde hun, fordi hun ikke vidste, om gaven var skattepligtig for hende, fordi hun følte sig i en presset situation, da hun afgav forklaringen og var bange for, at politiet ikke ville tro på den rigtige forklaring, og fordi hun havde mistet kontakten til X6 og var i tvivl om han kunne findes.

I 2005 kontaktede hun T2 for at få frimærkerne vurderet. T2 kom ud i hendes lejlighed på , og så vidt hun husker, jokede hun med, om samlingen var 10 mio. kr. værd. T2 sagde, at den var noget mindre værd, men han satte ikke tal på. Hun bad om at få frimærker og mønter vurderet for at finde ud af, om de overhovedet var noget værd. Hun fik en vurdering. Da hun rejste til Spanien for at bo sammen med V5, tog hun frimærker og mønter med. De regnede jo med, at de skulle blive boende der, så hun tog alt sit bohav med. Frimærkerne fyldte 4 - 5 flyttekasser.

Da tiltalte i 2009 eller 2010 gerne ville købe hus, kontaktede hun igen T2. Han undersøgte, om han kunne sælge frimærker og mønter, og hun afleverede frimærker og mønter til ham på erhvervsadressen på . V5 var med ved afleveringen. Tiltalte og T2 aftalte, at tiltalte skulle have udbetalt et á conto beløb, at frimærkerne skulle sælges på auktion, og at restbeløbet herefter skulle afregnes.

Forevist bilag 8-15, kontouttog fra Bank1 , posteringen den 4. november 2011 på 1,5 mio. kr. forklarede tiltalte, at pengene stammer fra T2

Tiltalte ved ikke, hvorfor der er anført " Bank1 " i teksten. Beløbet var betaling for frimærkerne. Posteringen den 14. januar 2011 på 406.550 kr. er betalingen fra salget af mønterne. De havde ikke talt om, hvorledes T2 skulle sælge frimærker og mønter. Tiltalte var bare interesseret i at få penge til køb af huset. Posteringerne den 24. februar og den 24. marts 2011 hver på 500.000 kr. er også penge der stammer fra T2. Så vidt tiltalte husker, skulle frimærkerne sælges over flere gange. Overførslen på 1 mio den 24. marts 2011 skete til tiltaltes konto i Bank 2, og beløbet skulle anvendes til køb af huset.

Forevist bilag 8-27 forklarede tiltalte, at pengene blev overført til denne konto i Bank 2 med henblik på betaling af sælger.

Forevist posteringerne den 14. februar 2011, 25. marts 2011 og 29. marts 2011 forklarede tiltalte, at der næsten må være tale om penge, som hun har foranlediget overført fra sin konto i Bank 1. Hun er i tvivl om de 200.000 kr. Alt hvad der blev indsat på hendes konto med bemærkning om noget med frimærker, mønter eller T2, var penge, der hidrørte fra salget af frimærker og mønter. Kontoen i Bank 2 blev oprettet for at pengene kunne være omfattet af indskydergarantiordningen. Tiltalte er dog i tvivl om, hvorvidt beløbet på 200.000 kr. har noget med frimærkesalget at gøre. Hvis beløbet kommer fra T2, må der være tale om slutafregningen.

Tiltalte forklarede, at hun inden vej boede i V5 og hun har aldrig boet til leje i en ejendom tilhørende T2. Ejendommen, som hun har forklaret om til rapport, bilag 8-19, side 8, sidste afsnit, var lejet af

Om indretningen af ejendommen på vej forklarede tiltalte, at V5 havde et aflåst rum i laden. Han fik lov til at råde over rummet til lager. Han fortalte, at han opbevarede t-shirts, der skulle sælges og eget tøj og andre personlige ting. Det kunne han ikke have andre steder. Tiltalte havde et pengeskab i huset. V5 havde adgang til det. Han kom nogle gange i huset for at passe hundene, og han havde sit pas liggende i pengeskabet. Senere fik han et pengeskab i laden. Der var alarm på hus og lade. Hun havde møbler og en havetraktor stående i laden, og det kostede ikke ret meget at få alarm begge steder. Hun mener, at V5 betalte for opsætningen af alarmen. De var ikke kærester på det tidspunkt, men V5 var bange for, at der skulle ske hende noget.

Tiltalte forklarede, at V5 havde mange jern i ilden. Det havde han haft lige siden de lærte hinanden at kende. I Spanien handlede han med timeshare lejligheder og grunde. De seks grunde stod i hans navn. Han havde også indtægter fra salg af kopivarer, herunder t-shirts og tasker, og det er hendes indtryk, at han tjente gode penge på sine forretninger. Tiltalte vidste ikke, at han opbevarede hash i laden på vej. V5 betalte for bilen.

Tiltalte stod som ejer af den og benyttede den også. B&O anlægget og træningsudstyret i huset havde V5 betalt.

Tiltalte forklarede, at hendes navn stod på lejekontrakten til huset i Spanien. Hun var til stede på det tidspunkt, hvor den blev udfyldt. V5 var meget væk, og derfor var det hende, der kom til at stå for den slagting. Hun havde kendskab til, at der var et pengeskab i gulvet. Hun havde en pung liggende i pengeskabet. Hun har ikke set større pengebeløb i pengeskabet. Det var V5, der installerede det.

Tiltalte forklarede, at hun havde to mobiltelefoner. Den ene var hendes egen. Den anden brugte hun til samtaler med V5. V5 havde en skattesag kørende i Danmark, og han ville helst ikke have, at det kunne registreres, hvor ofte han var i Danmark. Hun havde fået denne telefon af V5.

Afhørt af forsvareren forklarede tiltalte, at hun så X6 i en længere periode. Hun mødte ham første gang i midten af 1990'erne og så ham sidste gang i slutningen af 1990'erne. Hun var ikke involveret i V5's arbejde. Hun studerede til agronom, cyklede meget og havde et arbejde ved siden af. Der skete ikke nogen særlige ændringer i V5's økonomiske forhold i den tid de kendte hinanden. V5 lå lunt i svinget hele tiden. Da de lærte hinanden at kende, fortalte han, at han havde arvet. Han var generøs overfor hende.

Tiltalte T2 til retsbogen afgivet følgende forklaring ad forhold 3:

" forklarede, at han lærte T1 at kende, da hun kontaktede ham om vurdering af frimærkesamlingen. Tiltalte tror, at det var i 2006/2007. Tiltalte vurderede indholdet af 4 - 5 flyttekasser. Der var primært tale om frimærker fra Vesteuropa og navnlig fra Skandinavien. Tiltalte husker, at T1 fortalte, at hun havde arvet frimærkerne. Han udarbejdede vurderingserklæringer, og han har forgæves prøvet at finde dem til brug for sagen. Vurderingen lød på 2 mio. kr. Tiltalte husker, at der blandt frimærkerne blandt andet var danske helark - 70 til 90 stk. - med frimærker, der fortsat var gyldige til frankering. Disse mærker repræsenterede en nominal værdi på et par hundrede tusinde kroner. Efter vurderingen skrev tiltalte til T1 for at høre, om hun ville indlevere mærkerne til salg, men der kom ikke nogen af-tale i stand. I sommeren 2010 mødte tiltalte tilfældigt en mand, V5 i krostuen på Hotel. De faldt i snak og aftalte at spise sammen senere. De mødtes igen ugen efter og talte om, hvad de lavede. Tiltalte fortalte om sit auktionshus, og V5 fortalte om T1's samling. V5 fortalte, at hun gerne ville sælge den, fordi hun skulle købe et hus. Frimærker og mønter blev herefter indleveret til tiltaltes auktionshus i august 2010. Tiltalte havde ikke set mønterne før. Tiltalte havde en medarbejder ved navn V6. De havde kendt hinanden længe. V6 skulle foretage en opdeling af frimærkerne til brug for auktionssalget. V6 begyndte på dette arbejde, men måtte ophøre på grund af alvorlig sygdom.

Derfor nåede frimærkerne ikke at komme på auktion. Mønterne derimod nåede at blive solgt på auktion. Tiltalte, der var i færd med at afhænde sin forretning til **X5**, solgte frimærkerne til **X7**

A/S for 1,6 mio kr. Tiltalte vil anslå, at der blandt frimærkerne var mærker fra andre end **T1** til en værdi af ca. 100.000 kr. De frimærker, der fortsat var gangbare, fik tiltalte ombyttet hos postvæsenet mod en afgift på 5 %.

Forevist uddrag af bilag 9 forklarede tiltalte, at der er tale om en konto tilhørende **X8 A/S**. Om overførsel af penge til **T1'S** konti forklarede tiltalte, at beløbet på 1,5 mio kr. den 3. november 2010 er det aftalte forskud. Nr. henviser til kvitteringsnummeret fra auktionshusets system. Beløbet på 1,1 mio kr. har intet med betalingen af **T1**

at gøre. Beløbet blev overført fra auktionshuset konto i **Bank3**

Beløbet på 406.550, der er overført den 13. januar 2011 er afregning vedrørende møntsamlingen. De 500.000 kr. den 12. januar 2011 har intet med frimærker og mønter at gøre, men er et afdrag på et lån. Tiltalte var blevet gode venner med **V5** og i slutningen af 2010 var tiltaltes likviditet meget stram. Tiltalte havde på det tidspunkt blandt andet betalt forskuddet til **T1**. Tiltalte vidste, at han ville komme til penge igen i 2011, og derfor lånte tiltalte ad 5 - 6 gange i alt 1,2 mio kr. af **V5**

V5 kom med pengene i kontanter i pakker med 100.000 kr. Tiltalte spurgte, hvorfor pengene var i kontanter, da det trods alt var usædvanligt, og **V5** fortalte, at pengene og hans formue stammede fra salg af timeshare lejligheder, som han havde købt op. Det forstod tiltalte ikke helt, da timeshare lejligheder på det tidspunkt ikke var det mest hotte, men **V5** forklarede, at han havde købt lejligheder op i stort antal og solgte dem i Rusland. **V5** fortalte, at det russiske marked var meget kontantbaseret, og det kendte tiltalte selv til fra handel med frimærker. Tiltalte modtog pengene i danske kroner og satte dem i banken. Tiltalte troede, at der i realiteten var tale om en del af de 1,5 mio kr., som han havde overført til **T1** i forskud. Han aftalte med **V5**, at lånet skulle tilbagebetales i forbindelse med købet af ejendommen på vej. Han betalte lånet tilbage med 500.000 kr., ad to gange og en overførsel på 200.000 kr. Tiltalte er ikke rigtig klar over, hvorfor han betalte lånet tilbage over 3 gange. Det var lidt af en kamp at holde kassekreditten under maksimum på 7 mio kr., og tiltalte måtte overføre beløb fra forskellige konti for at samle sammen til betaling af lånet. Overførslerne den 12. januar 2011 på henholdsvis 800.000 kr. og 500.000 kr. er eksemplarer herpå. Afdragene på lånet blev overført til **T1'S** konto. Det er forkert, når der ved en af betalingerne er anført, at det drejer sig frimærker. Der blev lavet små håndskrevne sedler som bevis for lånene. Tiltalte mener, at sedlerne blev revet i stykker i forbindelse med indfrielsen. Tiltalte tror, at **T1** vidste, at tiltalte havde lånt 1,2 mio kr. af **V5**; og **V5** bad tiltalte om at indbetale beløbene på **T1'S** konto. Tiltalte husker ikke, hvorfor de 200.000 kr. blev overført til en anden konto end de 2 x 500.000 kr., men måske var det fordi, at kontoen vedrørte hushandelen.

Tiltalte forklarede, at han havde et anneks, som V5 skulle leje. V5 skulle benytte det, når han var i Danmark. V5 nåede dog aldrig at flytte ind. V5 skulle betale 7.000 kr. om måneden, og V5 skulle flytte ind den 1. oktober 2011. Tiltalte ringede og rykkede for betaling af husleje og for at høre, hvornår V5 flyttede ind, men tiltalte fik ikke fat i V5.

Om afhøringen den 12. oktober 2011 (bilag 2, side 2) forklarede tiltalte, at han på sit arbejde blev ringet op af narkotikapolitiet, der oplyste, at de ville ransage annekset. Tiltalte tog hjem og blev mødt af to politifolk. Tiltalte var temmelig rystet over at have politiet "i sin baghave", og det kan godt passe, at tiltalte to gange oplyste, at han ikke havde haft forretninger med TI eller V5. Tiltalte ringede imidlertid kort efter til politiet og fortalte, at han havde solgt frimærker for TI og lånt penge af V5. Det kan godt passe, at forløbet var som beskrevet i rapporten.

Forsvareren dokumenterede fra bilag (8-27) 6 og bemærkede, at låneforholdet omtales flere forskellige steder, herunder i denne rapport af 11. januar 2012.

Tiltalte forklarede, at han gav rabat i forbindelse med salget af TIS frimærker og mønter, da der var tale om en stor indlevering og mennesker han kendte. Tiltalte tilbød - efter hårde forhandlinger med V5 - at sælge frimærker og mønter uden provision, men fik alligevel helarkene som provision. Provisionen er normalt 25 % fra henholdsvis køber og sælger.

Anklageren dokumenterede salgsresultat vedrørende mønter (vedhæftet bilag 20). Tiltalte forklarede, at køber betalte 25 % i provision.

Tiltalte bekræftede, at han den 3. januar 2011 solgte frimærkerne til X7 A/S. Det var aftalt med VI, at firmaet skulle betale købesummen senere. Tiltalte modtog først halvdelen af beløbet, og det kan godt passe, at den sidste halvdel af beløbet blev betalt i december 2011. Købesummen blev afregnet på denne måde, fordi VI først skulle have tid til at bearbejde frimærkerne og sælge dem på auktion.

Afhørt af forsvareren forklarede tiltalte, at det var nødvendigt for ham at låne penge af andre end V5. Han lånte således 1 mio. kr. af sine forældre.

Forsvareren dokumenterede fra bilag 20, herunder kopi af låneaftale og følgeseddel af 29. april 2011.

Tiltalte forklarede vedrørende følgesedlen, at den er en kvittering for en del af de gangbare frimærker, som han indleverede til postvæsenet. Efter indleveringen blev mærkerne stemplet, og han fik udleveret nye gangbare frimærker, der blandt andet blev brugt til forsendelse af auktionskataloger.

Tiltalte forklarede, at han fastsatte forsikringssummen til 3 mio kr., for at være på den sikre side."

Tiltalte har forklaret ad forhold 4 a:

"...at han kender X1 både personligt og forretningsmæssigt. X1 har lavet noget arbejde for tiltalte firma på ejendommen på . Tiltalte vidste, at X1's firma havde nogle forskellige problemer. Det kan godt være, at X1 har fortalt, at han var i gang med at oprette et nyt selskab. På tidspunktet for samtalen med X1 troede tiltalte, at han manglede at blive krediteret et beløb. I forbindelse med den store ombygning af ejendommen ude på havde X1 lovet ham en kreditnota på noget andet arbejde, som X1 havde udført for tiltalte på . Da de talte sammen, troede tiltalte ikke, at denne kreditnota var udfærdiget. Det viste sig imidlertid, at den var udfærdiget 1 år forinden. Det er rigtigt, at de talte om, at kreditnotaen ikke skulle udfærdiges.

Forevist forhold 4, bilag 3-3, kontoudtog for X2 A/S forklarede tiltalte, at han ikke anede, at han skyldte beløbet på 68.933,75 kr. Det var tanken, at det beløb skulle krediteres.

Forevist bilag 3-2, kreditnota af 23. november 2010 på 81.250 kr. forklarede tiltalte, at X1 havde lovet tiltalte et kreditnota for det beløb og for beløbet 68.933,75 kr. Det er rigtigt, at han ringede til konkursboet for at få en kreditnota. Det har X1 også bekræftet."

Tiltalte har forklaret ad forhold 4 b, blandt andet, at han modtog noget værktøj.

Tiltalte har forklaret ad forhold 5:

"...blandt andet, at det er korrekt, at han har opbevaret de pågældende våben. X4 spurgte på et tidspunkt, om tiltalte ville hjælpe med at købe de pågældende våben, så han kunne fortsætte med at gå på jagt, hvilket tiltalte indvilligede i."

Tiltalte har forklaret ad forhold 6, at det er rigtigt, at hun på bopælen uden politiets tilladelse var i besiddelse af 1 CS-gasspray og 2 peberspray.

Tiltalte har forklaret ad forhold 7:

"...at han har sendt sms'erne. Da han sendte dem, havde han ikke sovet i 14 dage på grund af politiets sag mod ham. Han blev ringet op af forskellige mennesker. Han var ekstremt bange for at miste sit job hos X5 , som han er meget glad for. Han sendte derfor sms'erne for at skabe sympati om sin person. Efter at have sendt dem smed han mobiltelefonen og simkortet i havnen. Det var ufatteligt dumt af ham at sende

beskederne. Tiltalte havde ikke til hensigt at afpresse nogen. Telefonen og det tilhørende simkort havde han købt specielt til formålet. Tiltalte kørte efterfølgende ind til advokat Nemeth og fortalte, hvad han havde gjort. Tiltalte kan ikke forklare, hvorfor han skrev, at der skulle betales penge. Han ville ikke have modtaget pengene, hvis der var kommet nogle.

Afhørt af advokat Nemeth forklarede tiltalte, at han ikke havde til hensigt at sende flere sms'er. Der skulle ikke konkretiseres noget. Han sundede sig natten over, og dagen efter omkring kl. 08.00 kørte han ind til advokaten".

Vidnet VI har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...forklarede ad forholdene 1, 1a og 3, at han er indehaver af X7 A/S. Vidnet har været ansat i X8 A/S fra 1994 - 2009. Vidnet har efterfølgende flere gange købt frimærker af T2. I slutningen af 2010 eller begyndelsen af 2011 købte vidnet en større portion frimærker af T2 for 1,6 mio kr. T2 var ved at afhænde sit auktionsfirma og ønskede derfor at sælge de frimærker, der var tilbage. Det var vidnets opfattelse, at det var restlageret, der blev solgt. T2 sagde ikke noget om, hvorvidt frimærkerne stammede fra enkeltpersoner eller ej. Det havde hele tiden været vidnets mening, at vidnet skulle overtage restlageret, når T2 ophørte med at drive virksomhed. Vidnet troede, at han skulle købe mærker for et mindre beløb, men på et tidspunkt steg købesummen til 1,6 mio kr. Vidnet husker ikke, hvilket beløb, der tidligere havde været på tale. Vidnet kan ikke sige, om en større del af de frimærker, han overtog, stammede fra et bestemt parti eller fra mange forskellige steder. Vidnet kan med sikkerhed sige, at frimærkerne i hvert fald kom fra mere end et sted. Der var 4 - 5 flyttekasser med samlinger. Nogle af frimærkerne var sat på auktionskort og dermed bearbejdet, mens andre fortsat sad i samlinger. Nogle af de dyre ting var blevet bearbejdet og taget ud af samlinger. Det var en mindre del af frimærkerne.

Vidnet forklarede, at der tidligere - for ca. 50 år siden - typisk var tale om, at frimærkesamlere samlede mærker fra hele verden. Man havde et album for hvert land og søgte at samle alle mærker fra det pågældende land. Der var en del, der tydede på, at det her var sådan en samling. Det var vidnets indtryk dengang, at samlingerne ligesom var taget ned fra hylderne.

Foreholdt sin forklaring som gengivet i bilag 8, side 2, sidste afsnit, bekræftede vidnet at have forklaret som gengivet. Det er også vidnets opfattelse, at frimærkerne kom fra flere forskellige samlinger. Der var noget mindre værdifuldt imellem og noget, der kostede penge. Vidnet kan ikke udtale sig om, hvorvidt de mærker, der kostede penge, kom fra en eller flere samlinger. Når frimærker er anbragt på et auktionskort, er det ikke muligt at se, om de kommer fra en eller flere samlinger. Vidnet kan ikke sige noget om, hvordan de værdifulde og mindre værdifulde mærker fordelte sig. De store værdier lå i

de områder, som vidnet har forklaret om til politiet. Som vidnet forstod det, havde en medarbejder hos T2 bearbejdet frimærkerne, men at den pågældende var blevet syg, og vidnet havde overtaget frimærkerne. Vidnet vurderede ikke hver enkelt album men foretog et overslag vedrørende værdien af frimærkerne.

Anklageren dokumenterede kontrakten af 3. januar 2011 vedhæftet bilag 8.

Vidnet bekræftede, at det var den aftale, der blev indgået. Aftalen blev udformet som beskrevet, fordi vidnet ikke havde pengene her og nu.

Anklageren dokumenterede fra bilag 8, side 2, 3. sidste afsnit.

Vidnet forklarede, at det nok skal passe, at han anslog, at hvad der svarede til 3/4 af af købsprisen sad på de nævnte auktionskort.

Afhørt af advokat Németh forklarede vidnet, at som han husker det, var hovedparten af de frimærker, der var anbragt på auktionskort, sat på auktionskort fra X8 A/S."

Vidnet V2 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...forklarede ad forhold 7, at han er direktør i X5 og har været det i ca. 20 år. Vidnet har ansvaret for firmaets drift. Vidnet lærte T2 at kende for 6-8 år siden i forbindelse med, at X5 begyndte at overveje et samarbejde vedrørende salg af frimærker og mønter. Den 1. januar 2011 begyndte T2 hos X5 med ansvaret for salget af frimærker og mønter. Vidnet har altid haft et glimrende forhold til T2 og de medarbejdere fra X8 A/S der fulgte med over. I foråret 2012 hørte vidnet fra T2 om sagen, som politiet havde indledt mod blandt andre T2. Vidnet meddelte T2, at man måtte se, hvad der skete og så tage stilling. T2 fortsatte i sin stilling hos X5.

Vidnet forklarede ad forhold 7, at det var ham, der modtog sms'erne. Han var ikke vant til det indhold, og han kontaktede derfor Københavns Politi. Politiet kom, så på beskederne og overtog sagen. 24 eller 36 timer herefter meddelte politiet ham, at det var overstået, og at man vidste, hvem der havde sendt beskederne. Vidnet fik oplyst, at det var T2. Vidnet har vanskeligt ved at svare på, om formålet med beskederne var at afpresse X5. Vidnet og politifolkene talte om dette spørgsmål, idet man ikke kunne se noget formål med beskederne. Man vurderede, at beskederne måtte være sendt i fuldskab eller lignende. Vidnet kan ikke se noget formål i, at T2 skulle afpresse X5.

i. Samtalen om formålet fandt sted, efter at vidnet var blevet orienteret om, at T2 havde sendt beskederne. Da vidnet modtog sms'erne

tog han indholdet alvorligt og for pålydende. Han gik til politiet efter at have modtaget den første besked."

Vidnet V3 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...forklarede ad forhold 1, 1 a og 3, at han fra 2006 til 2010 var ansat i X8 A/S. Vidnet fulgte med over til X5, hvor han var ansat i 4 - 5 måneder. Hos X8 A/S var vidnets arbejdsområder frimærker og ledelse. Fra midten af 2010 var vidnet stedfortræder for T2 og stod for al det praktiske i forbindelse med auktionssalg af frimærker. Vidnet har set T1 2 - 3 gange i firmaet i 2010. Den ene gang var hun sammen med en mand. Vidnet husker, at han i den forbindelse var med til at bære frimærker ind fra en bil. Vidnet kan huske situationen, fordi det var usædvanligt, at det var en kvinde, der indleverede frimærker V6 skulle have taget sig af samlingen. På grund af V6's sygdom hjalp vidnet med at bære kasserne op på 1. salen. Vidnet tømte indholdet ud på borde, så V6 kunne begynde at vurdere frimærkerne. Hvis vidnet husker rigtigt, blev frimærkerne indleveret lige efter en auktion, og da firmaet var ved at blive solgt, kom frimærkerne ikke på auktion. Vidnet husker ikke, om V6 begyndte at klargøre frimærkerne til auktion, men vidnet er sikker på, at V6 bladrede det hele igennem og så på frimærkerne. Vidnet husker, at V6 og han talte om, at det var morsomt, at en kvinde hed T1 til fornavn. Samlingen fyldte 4 - 6 flyttekasser. Vidnet mener, at han kun så frimærker. Vidnet husker således ikke, om der også var en møntsamling.

Vidnet vicepolitikommissær V4 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...forklarede ad forhold 1, 1 a og 3, at det er korrekt, at han var efterforskningsleder i sagen mod V5 og i nærværende sag. T1 forklarede under den første afhøring til vidnet, at hun havde samlet på frimærker, siden hun var 18 år. Der var ingen andre end hende, der kendte til samlingen. Hun kunne ikke fortælle noget om samlingen herunder hvilke mærker, den bestod af. Vidnet troede derfor ikke på hendes forklaring. Vidnet mener, at T1 havde på fornemmelsen, at politiet ikke troede på hende. Hun fortalte derefter vidnet, at hun havde fået frimærkerne på Værtshus i af en person, der hed X6. Vidnet kontaktede X9 Frimærke Klub, der ikke kendte til nogen X6 der skulle have haft en sådan samling. Vidnet rettede henvendelse til Værtshus, der henviste til en person, der havde afløst for bestyreren på stedet. Denne person kendte heller ikke til X6. Gennem efterforskningen i miljøet fik vidnet det indtryk, at man i frimærke kredse kender hinanden, og ved hvad der sker. Det var derfor vidnets indtryk, at man i frimærke miljøet ville have haft kendskab til en samling som den omhandlede til en værdi på 1,5 mio kr. Politiet fortsatte derfor ikke efterforskningen.

Adspurgt af advokat Pihlmann forklarede vidnet, at han ikke selv har viden om frimærker. Hans viden stammer alene fra udtalelser fra andre. Han har ikke ledt efter personen X6 i folkeregistret, idet der er for mange, der hedder det.

Vidnet forklarede ad forhold 7, at politiet fik en henvendelse fra [V2] om nogle trusselssms'er, der var sendt til X5. Vidnet kontaktede V2. Der var lige blevet berammet retsmøde i en tilståelsessag mod T2, og det var politiets opfattelse, at nogen med kendskab til denne sag gennem retslisten søgte at tjene penge på sagen. Man tog derfor beskederne alvorligt. Man fik identificeret, hvor telefonen og taletidskortet var købt, og man afventede, at der blev sendt nye beskeder. Nogle dage efter fik vidnet besked om, at det var T2, der havde sendt beskederne. Det overraskede vidnet."

Vidnet V5 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...om det ene ton hash, som vidnet har erkendt, at han skulle sørge for transport af til Danmark, forklarede vidnet i overensstemmelse med forklaringen gengivet på side 70 midt for i dommen.

Vidnet forklarede, at han gav T1 de 1,2 millioner. Det var tale om en kærlighedserklæring. De var gået fra hinanden, men hvis de havde været gift, var han kommet til at betale et tilsvarende beløb til hende. Vidnet fortalte ikke T1, at der var tale om en gave, da hun ikke behøvede at takke. Vidnet talte ikke med T2 om, hvad der skulle stå af tekst i forbindelse med overførslerne.

Om båden, som han har forklaret om på side 26 i dommen, forklarede han, at han i forbindelse med et projekt på fik til opgave at finde investorer. Han skulle have sine penge, når projektet var færdigt, men da han ikke troede på projektet, ønskede han ikke at vente med at få sin betaling. Han gik derfor efter båden og fik den. Han foretrækker penge fremfor betaling i naturalier.

Om de 523 kg hash, som politiet fandt i forbindelse med anholdelsen, forklarede vidnet, at det ikke var meningen, at de skulle være opbevaret hos T1. Intet af hashen skulle have været opbevaret hos hende, men på grund af nogle uheldige omstændigheder blev det nødvendigt at opbevare noget på adressen på vej. Hashen blev transporteret i bilen. Han stod pludselig med nogle kæmpe problemer inklusiv en bil fyldt med hash. Bilen tilhørte ham men stod i T1's navn, fordi han boede i Spanien. Han brugte bilen til at transportere tøj i."

Oplysningerne i sagen.

Der er sket dokumentation som anført i retsbogen.

Personlige oplysninger.

T1 har ikke afgivet forklaring om sine personlige forhold.

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Tiltalte har været frihedsberøvet fra den 4. oktober 2011 til den 6. marts 2012.

T2 har ikke afgivet forklaring om sine personlige forhold.

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Retten's begrundelse og afgørelse.Ad forhold 1, 1 a og 3

Det bemærkes indledningsvist, at anklageskriftets udformning findes at opfylde betingelserne i retsplejelovens § 834, stk. 1, nr. 3.

Der er i forholdene rejst tiltale for hæleri af særlig grov beskaffenhed vedrørende et beløb på ca. 3,1 mio. kr. Beløbet omfatter 1,5 mio. kr., som de tiltalte har forklaret var en forudbetaling til tiltalte T1, vedrørende frimærkesamlingen, et beløb på 406.550 kr., som udgør provenuet ved salget af en møntsamling og et beløb på 1,2 mio. kr., som tiltalte T2 og vidnet V5 har forklaret var et lån, som sidstnævnte ydede tiltalte T2.

Ad frimærke- og møntsamlingen:

Det lægges efter vidnet V3'S forklaring sammenholdt med vidnet V6'S dokumenterede forklaring til rapport til grund, at frimærke- og møntsamlingen har eksisteret, og det findes efter bevisførelsen ikke godtgjort, at samlingen hidrører fra en strafbar lovovertrædelse. Allerede som følge heraf frifindes de tiltalte for denne del af tiltalen.

Ad beløbet på 1,2 mio. kr.:

Beløbet hidrører fra V5, der ved byrettens dom af 7. februar 2013 blev dømt for handel med hash. Det er dokumenteret fra dommen, der er under ankebehandling, at V5 erkendte at have medvirket til transport af 1 ton hash fra Spanien til Danmark, og at han fik 1 mio. kr. for transporten. Under disse omstændigheder og sammenholdt med tiltalte T2'S forklaring om, at V5 kom med pengene i kontanter, der var pakket med 100.000 kr. i hver pakke, at lånet skulle tilbagebetales ved, at beløbet blev overført til tiltalte T1'S konto, og at V5

forklarede, at pengene stammede fra kontanbaseret timeshare handel med lejligheder, finder retten det godtgjort, at pengene hidrørte fra en strafbar lovovertrædelse, og at tiltalte T2 indså dette som overvejende sandsynligt.

Som følge heraf findes tiltalte T2 skyldig i i forhold 3 i hæleri efter straffelovens § 290, stk. 2, jf. stk. 1, for så vidt angår beløbet på 1,2 mio kr.

Der er ikke ført bevis for, at tiltalte T1 var bekendt med, at frimærkesamlingen blev solgt for ca. 1,5 mio kr., eller at hun var bekendt med, at VS og tiltalte T2 havde aftalt, at beløbet på 1,2 mio kr. skulle indsættes på hendes konto. Som følge heraf og henset til indholdet af de bemærkninger, der ledsagede overførslerne af de 2 x 500.000 kr. og 1 x 200.000 kr. finder retten det ikke godtgjort, at tiltalte T1 vidste eller bestemt formodede, at beløbet på 1,2 mio kr. hidrørte fra en strafbar lovovertrædelse.

Som følge heraf frifindes tiltalte T1 i forhold 1 og 1 a.

Ad forhold 4 a

Det lægges til grund, at X3 ApS den 23. november 2011 skyldte X2 A/S kr. 68.933,75. Som følge heraf og under hensyn til indholdet af telefonsamtalen den 23. november 2011 mellem tiltalte og X1 finder retten det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Ad forhold 4 b

Ved tiltaltes erkendelse findes det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Ad forhold 5

På baggrund af indholdet af telefonsamtalen den 27. november 2011 mellem tiltalte og X4 finder retten det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Ad forhold 6

Ved tiltaltes erkendelse og de i øvrigt foreliggende oplysninger er det bevist, at tiltalte er skyldige i overensstemmelse med tiltalen.

Ad forhold 7

Idet anklagemyndigheden ikke har ført bevis for, at tiltalte havde det nødvendige berigelsesforsæt, frifindes tiltalte.

Straffen for tiltalte T1 fastsættes efter våbenbekendtgørelsens § 44, stk. 4, jf. § 15, stk. 1, nr. 11, til en bøde på 1.400 kr. Forvandlingstraffen er fængsel i 6 dage.

Påstanden om konfiskation af en CS-gasspray og 2 peberspray tages i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, til følge som nedenfor bestemt.

Straffen for tiltalte T2 fastsættes efter straffelovens § 290, stk. 2, jf. stk. 1, og § 285, stk. 1, jf. § 279, jf. § 21, og jf. § 283, stk. 1, jf. § 21 og § 23.

To voterende stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 8 måneder, mens en voterende stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 10 måneder.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet, således at straffen fastsættes til fængsel i 8 måneder.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T1 straffes med en bøde på 1.400 kr.

Forvandlingsstraffen er fængsel i 6 dage.

Hos tiltalte konfiskeres en CS-gasspray og 2 peberspray.

Tiltalte T2 straffes med fængsel i 8 måneder.

Statskassen betaler sagens omkostninger vedrørende tiltalte T1 herunder 50.700 kr. + moms i salær til forsvareren, advokat Kåre Philmann.

Tiltalte T2 skal betale sin andel af sagens omkostninger herunder 36.200 kr. + moms i salær til forsvareren, advokat Anders Nemeth.

Rønning-Jølver

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Københavns Byret, den 2. oktober 2013

Pernille Blomsterberg